

בדרך העולה לכונתילה. מצודת צבא זו ספגה כבר את מהלומת כוחות צה"ל לפני שנה. עתה היה הקרב קצר ותכליתי הרבה יותר. תוך דקות הושמד המוצב כולו.

קו ההגנה המצרי במזרח התמוטט, הדרך היתה פנויה לתנועה לעבר הכוח המוצנח שבנחל.

שיירה ארוכה של ג'יפים, זחלים ומשי מידי טנקים חדישים עלתה על דרך עולי הרגל, הפעם בכיוון הסוף לזה של השיירות שהיו רגילות לעבור בדרך זו. כבר בלילה הגיעה השיירה למשטרת המדבר בתמו, שם נתקלה בהתנגדות מתוך מיתחם צבאי מבר צר. התנגדות דומה היתה גם בנחל עצמה, שם התבצרו המצרים בכמה בניינים, בי ראש צוקים. בשני המקומות הושטקה ההתנגדות בכמה מטחי יריות של השריונים.

עם בוקר כבר התקרב הכוח המשוריין די קרוב לצנחנים, שאותו בינתיים בידי ה מצרים, צולפו בידי מטוסייהם.

תוך כדי דהירה הבחין מפקד הכוח ביום הראשון בארנבת המנסה להשיג את הגיפ, רצה לצדו. הוא עצר לרגע א. הגיפ. הארנבת נעצרה גם היא. הגיפ נע קדימה והארנבת לידו. שוב נעצרה המכוונה. המפקד הציע לארנבת אוכל מתוך כף ידו. ללא כל חשש לעסה הארנבת ברעבתנות את אשר הוגש לה. היא צורפה לשיירה, משמשת לה עתה כקמיע למזל.

למעשה נזקק הכוח הצונח הרבה יותר לקמיע מעין זו. שיירה התקדמה לעבר מר צביהם, ולמרות שפגיו המרגמות הצליתו להרוס חלק מהמכוניות, התארגנו המצרים על גבעות ממול לעמדות הישראליות, החלו לטוח את מרגמותיהם לעברם. הצילו את המצב שני סילונים ישראליים, שהופיעו אר תה שעה כמלאכי חבלה מן השמיים. טייס האורגון לדיה סיפר מה סעל במטוס ה סילון שלו:

יצאתי לעזור לצנחנים במקום ההצטלבות. הכביש שם עובר בואדי, ואחרי הוא נכנס ימינה, בין שני הרים. המצרים ישבו שם וירו על החברה בתותחים, במקלעים ובכל מה שהיה להם. ובכן, קודם כל ראיתי שתי מכוניות משא גוררות תותחי שדה, וזרקתי עליהן שתי פצצות, בדיוק ביניהן. את הפס השני עשיתי עם רקטות, ודסקתי שתי מכוניות עם תחמושת שהתפוצצו. בי צליפה פגעתי בזחל והרסתי אותו. חזרתי הביתה מילאתי דלק ויצאתי לעוד סיסה.

הפעם לקחתי איתי נאטלם (חבית חומר דלק מתלקח) במקום פצצות. ראיתי שתי מכוניות מלאות חיילים נעות לעבר כוחר תיגו. או מחקתי אותם מההיסטוריה. אחרי כך הורדתי רקטות על טנק. גם הטנק נעלם מהאופק. לפני שחזרתי ראיתי בדרך עוד זחל. ירדתי עליו והוא ירה עלי בחצי האיינטש שלו. או התחלנו לירות אחד בשני. הוא לא פגע בי, אבל אני פגעתי בו. הוא לא ירה יותר. לפני שעזבתי אותם, הודיעו לי מהקרקע שיש להם שני זחלים שמפרי

הצנחנים מתמקמים. הבקעה מערבית לנחל, בה ירד הכוח הישראלי הסוצנח הסוצנח הראשון. התמונה שצולמה למחרת ליל הנחיתה. מראה את הצנחנים נחים בעמדותיהם החפורות, כשחלק מהם נע ברכסים. הרצועות הלבנות הנראות בתמונה הן רצועות הצנחנים.

הושמדה כמעט כליל. אולם חייליה חספו את הרכסים על צירי התנועה של הכוח הישראלי בדרכו לסואץ.

עים להם וביקשו לדגוג אותם. מילאתי את בקשתם. אגב, את שניהם בצליפה אחת.

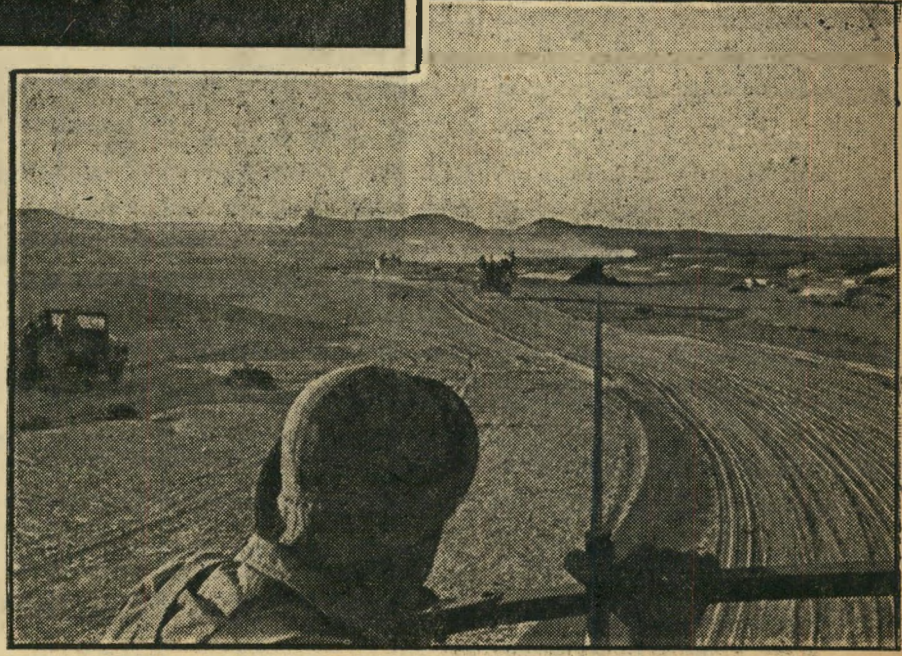
פינוי בדרך אויר

קרב אוירי שנערך מעל לאזור קרבות זה הסילו שני סילוני מיסטר ישראליים שלושה מטוסי ואמפייר מצריים. טייס מצרי אחד הסגיר את עצמו כעבור יומיים לנדי אותה יחידה. הוא הצליח להיחלץ ממטוסו הבוער.

בשעה אחת בצהריים הגיע הטור המשוריין שבא מאילת אל מוצבי הצנחנים.

לא היה זמן רב לגילויי שמחה ולהחלפת רשמיה. הכוח המוצנח עלה על הזחלים ש נעו לעבר המוצבים המצריים האחרונים, ש עמדו עוד בדרך הטיהור של מרכז חצי האי סיני.

בלילה סוגו הנסעים בדרך האויר. הגר תרים המשכו לנוע. שיירת חיילים מצרים שהותקפה קשות על ידי סילונים ישראליים,

בדרך מאילת. טור השריון הישראלי גומא מרחקים בדרכיהם עפר של חצי האי סיני, כדי ליצור את המגע עם כוחות הצנחנים ליד נחל. המכוניות שמרו על מרחקים ביניהם, כדי לא לאכול את המולדת. — אבק חורכים וענני החול שהרימו נלגני המכוניות בטיסתם.